

Hanna Lisberg, limur í barnaverndinni í 28 ár, er farin frá:

Hevur verið millum børn og ung alla sína tíð

DAGNY JOENSEN
KALMAR LINDENSKOV

- Tað kemst av, at tey ungu einki hava at taka sær til, og tí samfelagið einki arbeiði gevur teimum, hóast tey í dag hava nóg mikið at fara til í frítíðini.

Tá framgongdin kom í sjevtíðarunum, vóru bæði foreldur út á arbeiðsmarknaðin, og tað gjørdi, at foreldrini ikki høvdu stundir til børnini, tí tey skuldu hava alt - hús og bil o.s.fr., men so vóru tey eisini noydd at arbeiða nóg, fyrri at gjalda tað.

- Um nakað gott skal sigast um arbeiðsloysið í dag, so er tað, at foreldur í dag hava betur stundir at taka sær av sínum børnum, og av hesum eru vordin varug við, at tað eru eisini aðrar gleðir í lívinum enn at arbeiða fyrri at gjalda lutir o.a., sum tey ikki hildu seg kunna liva fyrri uttan.

Dámar væl at dansa

Hanna Lisberg hevur allar dagar trivst væl saman við børnum og ungfólki, og hon sigur sjálv, at hon var 60 ára gomul, áðrenn hon gavst at ganga í dans, og at tað einamest kom av, at hon var sjúk eitt skifti, og tí ikki fekk upp í lag at fara í dans aftur.

- Hevði tað ikki verið, so hevði eg helst gingið í dans enn, nú eg fylli 70 ár í summer.

- Mær hevur altíð dámt so ómetaliga væl at dansa, og tað var eins hugaligt, um tað var vanligur enskur dansur ella diskotek, so fór eg avstað.

- Tey ungu hava altíð tikið væl móti mær, og dreingirnir hildu tað vera heilt natúrligt at biða meg læra seg at dansa vals o.s.fr., sigur Hanna, sum tí eisini hevur havt serligt innlit og møguleikar at seta seg inn í viðurskiptini hjá ungum, sum hon í nevndararbeiðinum hevur havt gleði av.

Barnaútvarpið

- Hví verður tú nevnd Hannamostí?

- Upprunliga kom tað av, at Sverri Egholm og eg skipaðu fyrri barnaútvarpinum í sekstíðarunum. Sverri var einsamallur í byrjanini, og hann kallaðist Sverrigubbi í sendingini, men tá eg kom, gav hann mær

- Mær hevur altíð dámt væl at fara í dans, bæði vanligan enskan dans og á diskotek, og eg gavst ikki fyrr enn eg var 60, sigur limurin í barnaverndinni í Havn, sum hevur havt serliga neyvt innlit í, hvat fyriførst millum ungdomin, sum hon var sett at arbeiða fyrri

navnið Hannamostí, og tað hevur hingið við síðani, sigur Hanna Lisberg.

Seinnu árin var hon einsamall um barnaútvarpið, og hon gavst í 1971.

Sum barnaverndarlimur hevur Hanna Lisberg sum sagt, havt serligt innlit í, hvat rørdi seg í ungdominum, og hon er avgjørd tá hon sigur:

- Vit eiga góðan ungdom í dag. Flestu ferðirnar brúkar fyrri barnaverndinni, so er tað ein "barnasjúka", har ungfólk einaferð koma út fyrri onkrari óhepnari hending.

- Nú er samstarv millum barnaverndina og lógregg, og tað ger, at tað verður frábætt barnaverndinni, áðrenn trupulleikarnir gerast ov stórir. Tey flestu

ungu kenna álvaran, t.d. tá tey skulu í rættin. Tað halda tey ikki vera serliga skemtligt, og tí gevast tey av sær sjálvum, sigur Hanna Lisberg.

Fleiri møguleikar

- Í dag er broytingin eisini, at fólk ringja til barnaverndina, og kunnu á tann hátt ofta fáa eitt mál loyst,

við einari samrøðu. Tað er fyrirbyggingin arbeiði, sum eisini er eitt endamál við barnaverndinni, og sum ikki verður skrásett nakrastaðni. - Slik mál kunnu vera ósemja millum foreldur og børn, eitt nú um tey skulu sleppa í dans ella ikki, men eisini, at 15 ára gomul vilja sleppa at flyta heiman frá, tí tey halda, at foreldrini

krevja ov nóg.

- Tað kann vera ein spurningur um at sleppa í dans ella ikki, og tá er oftani nóg mikið, um vit seta okkum niður at tosa um málið, og hervið fáa loyst upp fyrri, hvat tað er, sum barnið og foreldrini kunnu gera óðrvisi, fyrri at semjast.

- Tað besta í broytingini er, at fólk í dag ikki kenna tað sum eina skomm, at tey hava trupulleikar, sigur Hanna Lisberg.

Sjálvandi hevur Hanna Lisberg eisini havt ólukkuligar royndir í sínum arbeiði í barnaverndinni, har tað ikki bar til at fáa trupulleikarnar loystar.

- Tað eru ikki nógvir tilburðir, men tað hendir kortini millum ár og dag, at tað ikki hevur eydnast at fáa ungfólk at gevast at fremja lógarbrot. Um 17 - 18 ára gomul gerast lógarbrótarar, hevur barnaverndin ikki longur ábyrgdina, og tey fara undir kriminalforsorgina.

- Tá er tað tú setir tær spurningin, um vit hava gjørt nóg mikið, og um ikki okkurt kundu verið gjørt í barnaverndinni, sum forðaði fyrri hesum, sigur Hanna Lisberg.

Tið at gevast

Við at fara frá í barnaverndinni, er tað byrjanin hjá Hannu Lisberg at fyrirleika seg til at fara frá sínum størvum her, eins og í skúlanum.

- Eg havi ta áskoðan, at skal eg vera limur í barnaverndinni, so skal eg gera hetta arbeiði til fulnar. Tað orki eg ikki longur, og tí hevði tað verið skeiðt at hildið fram, tí hetta arbeiðið er av slíkum slag, at ert tú bert hálv, so noyðast hinir nevndarlimirnir at taka enn størri arbeiðsbyrðar, og tað vil eg ikki bjóða teimum, sigur Hanna Lisberg.

Um hvat hon skal taka sær til eftir at hava virkin í so nóg ár, sigur Hanna Lisberg, at hon hevur hópin av handritum liggjandi frá tíðini í barnaútvarpinum, og annað tilfar, sum hon sjálf hevur skrivað. Hvør veit, kanska verður tað næsta vit frætta frá Hannu Lisberg, at hon gevur okkurt út?

